

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **M. V.**, bytem ....., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2014, č.j. ....

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28.7.2014, č.j. 6004230441/48091-XK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 28.7.2014, č.j. 6004230441/48091-XK bylo rozhodnuto tak, že námitky žalobce se zamítají a rozhodnutí ČSSZ, č.j. 6004230441 ze dne 19.5.2014 se potvrzuje.

Pokud jde o rozhodnutí z 19.5.2014, ČSSZ tímto rozhodnutím zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 5.5.2014 není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%.

Když žalobce podal do tohoto rozhodnutí odvolání, neboť s rozhodnutím ze dne 19.5.2014 nesouhlasil, ČSSZ v rámci námitkového řízení nechala znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce. Byl vypracován nový posudek o invaliditě 10.7.2014, kdy bylo zjištěno, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Účastník řízení není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondilopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. b) /s lehkým funkčním postižením/, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. Míra poklesu pracovní schopnosti byla u účastníka řízení stanovena v horní hranici daného rozmezí, tj. ve výši 20%. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celkově činí 30%. Skutečnost, že lékař OSSZ stanovil ve svém posudku míru poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení ve výši 20%, nemá vliv na výsledný posudkový závěr ve smyslu nepřiznání invalidity.

Pokud jde o žalobce, ten s těmito závěry nesouhlasil, a proto proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 28.7.2014 podal žalobu, v níž poukazoval na svůj špatný zdravotní stav a nesouhlasil, že není invalidní.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, když posudek posudková komise vypracovala 22.1.2015 a jednala ve správném složení posudkové komise. Dospěla k závěru, že v případě žalobce se jedná o posuzovaného muže ve věku 54 let, absolventa středoškolského studia ukončeného maturitou, který pracoval 5 let jako voják z povolání, následně pak od roku 1985 jako dělník. Dlouhodobě trpí bolestmi zad při degenerativních změnách páteře, bolestmi loketních kloubů při epykondylitidách, pro které byl i operován. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl lékařskými nálezy prokázán vertebrogenní bolestivý syndrom krční a bederní páteře s cervikobrachialgiemi a lumboischialgiemi. Klinicky byla přítomna porucha pohyblivosti páteře se svalovou dysbalancí, bez trvalé poruchy statiky páteře. Podle zobrazovacích vyšetření byly přítomny poměrně výrazné degenerativní změny s diskopatií a zúžením páteřního kanálu zejména v oblasti obratlů L4/L5. Iritací nebo zánikové kořenové příznaky nebyly objektivizovány. Jednalo se o lehké funkční postižení páteře. Pokles pracovní schopnosti pro tyto obtíže PK

hodnotí podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitoly XIII., oddílu E, položky lb) na dolní hranici rozpětí, tj. 20%.

Pro zhoršující se bolesti kyčelních kloubů, zejména levého, byl posuzovaný neurologem odeslán k provedení RTG snímku levého kyčelního kloubu (byl proveden dne 29.5.2014). Zjištěna byla artróza levého kyčelního kloubu III. stupně. Posuzovaný byl odeslán k ortopedickému vyšetření, kde lékař zjistil výrazné omezení rozsahu pohybu levé kyčle a indikoval operační řešení implantací úplné náhrady kloubu. Klinickým vyšetřením zjistil prakticky stejné omezení hybnosti i pravé kyčle, kde má posuzovaný bolesti také, ale mírnější. RTG snímek pravého kyčelního kloubu zatím proveden nebyl. Bylo rozhodnuto o tom, že nyní bude nejdříve realizována operace levé kyčle. Až následně bude provedeno došetření pravé kyčle, kde je podle klinických vyšetření zřejmě také artrotické postižení podobného stupně jako vlevo. Ortopedickým vyšetřením při jednání PK bylo zjištěno omezení rozsahu pohybu obou kyčlí do flexe asi o 1/3 se závažnějším omezením dukcí a rotací v kloubech a počínajícím zkrácením levé dolní končetiny, což potvrzuje skutečnosti plynoucí z doložené dokumentace a progresi patologie v klinickém nález, k níž došlo od objektivizace artrotického postižení levé kyčle. K datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o středně těžké postižení s funkčně významným postižením dvou velkých nosných kloubů se zachovanými pohybovými schopnostmi a snížením celkové výkonnosti. Nebylo prokázáno těžké ani zvláště těžké postižení funkce kloubů se značným omezením pohybových schopností a celkové výkonnosti. Závažnější porucha funkce pravého kolenního kloubu nebyla dokumentována a nebyla zjištěna ani při jednání PK.

Pokud se týká oblasti loketních kloubů, nebyla přítomna porucha funkce a rozsahu pohybu loketních kloubů. Trvaly příznaky epikondylitid projevující se bolestí při zátěži horních končetin, bez poruchy funkce. Přítomno bylo omezení rozsahu pohybu pravého ramenního kloubu nad horizontálu, což omezovalo případné provádění pracovních činností ve výši ramen a výše.

Posudková komise pak uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, za jehož rozhodující příčinu považuje PK, na rozdíl od posudku OSSZ a posudku lékaře ČSSZ v námitkovém řízení, artrotické postižení kyčelních kloubů, které bylo k datu vydání napadeného rozhodnutí již objektivně prokázáno RTG snímkem a ortopedickým vyšetřením z 10.6.2014.

Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ následovně:

kapitola XIII., oddíl A, položka lb) ..... 35%.

Funkční poruchu způsobenou samotným rozhodujícím postižením hodnotí přibližně ve středu rozpětí v dané položce. Horní hranici rozpětí PK volí vzhledem k dlouhodobě prokázaným vertebrogenním obtížím, dále přítomnosti entezopatie horních končetin a prakticky celoživotně vykonávaným dělnickým profesím.

Stav není hodnocen podle položky 1c nebo 1d, protože nebyla naplněna kritéria v těchto položkách uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení.

Datum vzniku invalidity stanovujeme PK datem lékařského vyšetření, kterým byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, způsobující nejzávažnější pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí, prokázána.

Se zjištěným zdravotním stavem nebyl schopen vykonávat fyzicky těžké práce, práce s nutností manipulace s těžkými břemeny, dlouhodobě ve vynucené nepříznivé poloze páteře, s nutností delší chůze nebo pohybu v náročném terénu. Byl schopen vykonávat práce s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, tj. fyzicky lehčí práce, například dílenské, spíše sedavého charakteru, nejlépe s možností občasných změn pracovní polohy (sed, stoj, krátká chůze). Byl schopen zaučení na vhodnou práci.

PK MPSV pak uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně.

Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Vznik invalidity I. stupně byl stanoven k datu 10.6.2014.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na 29.4.2015, kdy u tohoto jednání jak žalobce, tak zástupkyně žalované k posudku PK MPSV ČR ze dne 22.1.2015 žádné výhrady neměli.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle odst. 2 § 39 písm. a), jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně.

V daném případě, když bylo zjištěno, že u žalobce se jedná k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí o invaliditu I. stupně, a to již od 10.6.2014, soud dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán, tj. žalovaná při vydání svého rozhodnutí, nebyl zjištěn správně, proto v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud rozhodnutí ze dne 28.7.2014 zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve věci vydá nové rozhodnutí, jehož podkladem bude posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 22.1.2015, v němž bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu I. stupně, a to od data 10.6.2014.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, náklady řízení však nežádal, a proto bylo o nich rozhodnuto, jak ve výroku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně